

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/238/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114210363
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114210363.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa BL W. collection, s. r. o. so sídlom U., T. XX, Z. XX XXX XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou Y.-T., s.r.o. so sídlom v U., T. XX, proti odporcovi R. F., bytom Q., D. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu M., zastúpeného JUDr. Z., o zaplatenie 500,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 18C/144/2014-120 zo dňa 15. februára 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 20,26 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Z. T., vedený vo T., a.s., č.ú. Z.: Y XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 82,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 15,90 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 18,15 eur od 18.06.2011 do zaplatenia vo výške 9,5 % ročne, zo sumy 24,01 eur od 18.07.2011 do zaplatenia a zo sumy 24,01 eur od 18.08.2011 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia prostredníctvom právneho zástupcu vo výške, 67,22 eur, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia pohľadávky vo výške 500,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 15,90 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 18,15 eur od 18.06.2011 do zaplatenia vo výške 9,5 % ročne, zo sumy 24,01 eur od 18.07.2011 od zaplatenia, zo sumy 24,01 eur od 18.08.2011 do zaplatenia a zo sumy 418,90 eur od 18.09.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania, vzniknutej zo zmluvy o pripojení uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Y. W., a.s.) a odporcom. Právny predchodca navrhovateľa riadne poskytoval odporcovi dojednané služby a ich cenu vyčíslil v zmysle zmluvy a aktuálneho cenníka faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 17.05.2011, znejúcou na sumu vo výške 15,90 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 17.09.2011, znejúcou na sumu 418,90 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 17.08.2011, znejúcou na sumu vo výške 24,01 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 17.07.2011, znejúcou na sumu vo výške 24,01 eur a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 17.06.2011, znejúcou na sumu 18,15 eur. Podotkol, že odporca nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy a cenu riadne poskytnutých služieb navrhovateľovi nezaplatil. Zdôraznil, že zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh odporcu, ale benefity, ktoré mu poskytol. Navrhovateľ pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.06.2013 s pôvodným veriteľom, ktorým bol Y. W., a. s..

Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že vedľajší účastník s návrhom v časti uplatnenej zmluvnej pokuty nesúhlasil a v tejto časti žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl.

Občianskeho zákonníka. Poznamenal, že zmluvné pokuty vo výške 418,90 eur považuje za neprijateľné zmluvné podmienky a ako také za neplatné. Otázka neprijateľnosti predmetných zmluvných pokút bola už judikovaná rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/163/2011 zo dňa 07.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/31/2012 zo dňa 15.03.2012 a rozsudok Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4C/161/2011 zo dňa 06.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16Co/32/2011 zo dňa 15.03.2012. Navyiac, zmluvná pokuta je neplatná aj podľa klasickej civilistiky pre jej neurčitost'. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa preukázané, že návrh podaný navrhovateľom je dôvodný. Účastníci dňa 27.04.2011 medzi sebou uzavreli zmluvu o poskytovaní služby a nájme KZ, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytoval odporcovi elektronickú komunikačnú službu a odporca bol povinný za dodanie služby platiť dohodnutú cenu. Odporca si však túto svoju povinnosť nespĺnil a nezaplatil za služby dodané poskytovateľom vyfakturované faktúrami č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.06.2011, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.07.2011 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.08.2011 v celkovej výške 82,07 eur, preto ho súd prvého stupňa zaviazal na zaplatenie sumy navrhovateľovi vo výške 82,07 eur titulom nezaplatených faktúr za poskytnuté služby. Vo vzťahu k zmluvnej pokute si navrhovateľ faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2011 uplatnil nárok na zmluvnú pokutu v celkovej výške 418,90 eur, ktorá je zložená zo zmluvnej pokuty J. Y. vo výške 199 eur, zmluvnej pokuty za Magio box vo výške 150 eur, zmluvnej pokuty za diaľkový ovládač vo výške 20 eur, zmluvnej pokuty za ostatné príslušenstvo vo výške 29,95 eur a zmluvnej pokuty za kartu vo výške 19,95 eur. Tieto zmluvné pokuty považoval súd prvého stupňa za neprijateľné zmluvné podmienky a z toho dôvodu za neplatné, nakoľko neboli individuálne dojednané. Súd prvého stupňa v časti uplatnených zmluvných pokút s príslušenstvom návrh navrhovateľa zamietol. Keďže odporca nespĺnil svoj záväzok včas a riadne, dostal sa do omeškania, v dôsledku čoho vznikol navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania, ktorý mu súd prvého stupňa priznal vo výške 9,25 % ročne zo sumy 15,90 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 18,15 eur od 18.06.2011 do zaplatenia vo výške 9,5 % ročne, zo sumy 24,01 eur od 18.07.2011 do zaplatenia a zo sumy 24,01 eur od 18.08.2011 do zaplatenia, pričom deň, od ktorého je odporca povinný úroky z omeškania platiť, je vždy dňom nasledujúcim po splatnosti tej ktorej faktúry. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p.. V predmetnej veci mal každý z účastníkov úspech len čiastočný (navrhovateľ mal úspech vo výške 16,38 %, odporca vo výške 83,62 %; rozdiel ich pomerných úspechov predstavuje 67,24 %). Odporca bol však úspešnejší účastník, náhradu trov konania si neuplatnil a preto mu súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal súd prvého stupňa náhradu trov konania vo výške 69,22 eur (2x úkon právnej služby po 34,85 eur; 2x režijný paušál po 8,04 eur, t. j. 85,78 eur, k tomu 20 % DPH, celkom teda 102,94 eur, z toho 67,24 % úspech; spolu 69,22 eur), čo zodpovedá 67,24 % úspechu odporcu. Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 160 ods. 1 O. s. p. s tým, že takto určenú lehotu považuje za primeranú s ohľadom na výšku plnenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ proti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahraďiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Namietal neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie má v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a orientovať sa v oblasti spotrebiteľského práva. Navrhovateľ konštatoval, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, ale spochybňuje účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, ako subjektu odborne spôsobilého, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Spochybnil však účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania tým, že sám neposkytol ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, ale ju poskytol prostredníctvom advokáta, za ktorého služby žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Zastával názor, že trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastníci hromadne vstupujú do súdnych konaní automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník, ako odborne spôsobilý subjekt, poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo. Na túto skutočnosť poukázal aj Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012. Podľa navrhovateľa vedľajší účastník do konania nevniesol žiaden prínos, keďže nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadnúť z úradnej povinnosti. Činnosť spotrebiteľského

zdzruzenia je podporovaná Ministerstvom hospodárstva SR aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, a tým hradí ich výdavky a podporuje ich odbornosť v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Navrhovateľ mal za to, že prijatím štátnej dotácie a priznaním náhrady trov konania by bola dvakrát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Vzniká tak pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je skutočne ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 1, 2 O.s.p. mal za to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s týmto vstupom súhlasí. K ustanoveniu § 101 ods. 3 O.s.p. uviedol, že výzva adresovaná účastníkom uvedená v tomto ustanovení sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. Navrhovateľ ďalej poukázal, že Ministerstvo hospodárstva SR niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane odporcu v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za vecne správne a navrhol jeho potvrdenie. V súvislosti s odvolacími námietkami navrhovateľa poukázal na viacero rozhodnutí iných súdov napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/16/2014 zo dňa 29.09.2015, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 84/2014 zo dňa 23.05.2014, III. ÚS 457/2014 zo dňa 15.10.2014 a ďalšie, z ktorých vyplýva nedôvodnosť navrhovateľovej argumentácie vo vzťahu k účasti vedľajšieho účastníka v konaniach týkajúcich sa spotrebiteľov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, pričom čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech súd musí skúmať so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 500,97 eur s príslušenstvom. V prvostupňovom konaní bol navrhovateľ úspešný v časti 82,07 eur vo zvyšnej časti bol jeho návrh zamietnutý. Jeho úspech teda dosahuje 16,38%, čomu zodpovedá väčší úspech odporcu v časti 83,62%. Z uvedeného dôvodu vznikol na strane odporcu nárok na pomernú náhradu účelne vynaložených trov konania vo výške 67,24 % (83,62 % - 16,38 %).

Keďže odporcovi preukázateľne žiadne trovy v prvostupňovom konaní nevznikli, súd prvého stupňa ich náhradu odporcovi v súlade s § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal pomernú náhradu trov konania vo výške 67,24 %. Vedľajší účastník si v prvostupňovom konaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 34,86 eur + 8,04 eur režijný paušál v celkovej výške 85,80 eur bez DPH t.j. 102,96 eur s DPH. Pomerná náhrada vo výške 67,24% zo sumy 102,96 eur predstavuje sumu 69,22 eur, ktorú súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi správne priznal. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 03.11.2014 doručil súdu písomné vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietky týkajúce sa neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute zapracovaných v zmluvných podmienkach spotrebiteľskej zmluvy o pripojení, a preto tu nemôže byť dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho stúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešnému vedľajšiemu účastníkovi v konaní priznal náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 20,26 eur za písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu zo dňa 10.06.2016.

Tarifnou hodnotou veci v odvolacom konaní bola suma 69,22 eur (t.j. priznané trovy vedľajšieho účastníka v konaní pred súdom prvého stupňa). Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta, je vo výške 16,60 eur, pričom sa znižuje na 1 -cu, t.j. 8,30 eur + 8,58 eur režijný paušál = 16,88 eur + 20% DPH = celkom 20,26 eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 2 písm. b/ a § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.